

[Industriministeren]

det ikke i sig selv var noget udtryk for, hvad ordningen var værd. Det er jeg ganske enig i. Det kom som en bisætning.

Fru Janne Normann spurgte lidt til tavshedspligten. Jeg er nødt til at sige, at selv om vi kan drøfte alle spørgsmål i denne sag og naturligvis også, hvis erhvervsudvalget ønsker det, tavshedspligten, så ville det være i strid med al lovgivning om upersonlige selskaber, om en tavshedspligt blev ophævet for bestemte personer. Jeg må have lov til at sige, at jeg mener ikke, jeg har nogen mulighed for at stille et sådant forslag om tavshedspligtens fjernelse, vidende, hvor afgørende det er for virksomheders overlevelsessevne, hvordan man behandler deres låneansøgninger og deres ansøgninger om finansiel støtte i pengeinstitutterne.

Fru Janne Normann nævnte den lokale repræsentation. Vi har ment, at vi skyldte det lokale selvstyre at sige, at når vi beder om at få 3 indstillinger, når det drejer sig om et lokalt pengeinstitut, og vi ønsker at få en person med tæt tilknytning til det offentlige og med kendskab til samfundets aktiviteter, så skal vi vurdere sagligt, hvem der bedst egner sig af de 3, vi får indstillet, og ikke gå uden for den kreds.

Jeg skal til slut endnu en gang takke for, at der synes at tegne sig et fortsat flertal for en fortsættelse af denne ordning.

(Kort bemærkning).

Mølgaard (DR):

Ved denne måske lidt sjældne lejlighed, hvor der er mulighed for at anerkende hr. Rahbæk Møllers og hans partis indsats her på borgen, skal jeg ikke undlade at udnytte denne situation. SF er ikke noget alt-eller-intet-parti, konstaterer hr. Rahbæk Møller, og man må virkelig i denne sammenhæng konstatere, at det er rigtigt. Man har absolut i SF en meget principiel holdning til, hvorvidt man skal foretrække intet eller ingenting. Det er meget væsentligt, at SF foretager en sådan skelnen, og jeg må udtrykke min uforbeholdne anerkendelse.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg vil gerne sige til industriministeren, at jeg ville heller ikke vove at gå så langt som

til at foreslå tavshedspligten ophævet, men med ministerens viden om de politiske veje, man kan gå, og med hans erfaring og hans fantasi, kunne ministeren så ikke finde på en eller anden måde, hvorpå vi kan få noget oplysning?

Ellemann-Jensen (V):

Ministerens oplysning om, at regeringen ikke agtede at gøre denne sag til et kabinets-spørgsmål, kom måske ikke helt overraskende, men det var jo værd at prøve. Ministeren har stadig ikke givet svar på, hvad der da lå i bemærkningen i ministerens første indlæg om, at regeringen ikke vil kunne acceptere en ophævelse eller forringelse af den eksisterende ordning. Det er jo en trussel, og det kunne være interessant at høre, hvad der ligger i den trussel, som åbenbart har fået et par af de partier, der p.t. befinder sig i regeringens såkaldte politiske rullepølsepresse, til at springe fra deres hidtidige holdninger i denne sag.

Wilhelm (VS):

Jeg vil såmænd bare anbefale hr. Rahbæk Møller at sætte sig ind i forhistorien til den sag, vi her behandler. Industriministeren spurgte: hvem har ønsket denne ordning? Det er meget interessant. Det er den eneste ordning, som blev vedtaget imod den siddende regerings ønske i den periode, hvor den smalle venstre-regering sad, fra 1973 til 1975. Det var det eneste, disse i øvrigt meget forskellige flertal, der kunne konstrueres dengang, kunne finde sammen om, da socialdemokratiet, SF, de radikale og DKPerne til stor fornøjelse for sig selv tromlede denne ordning ned over venstre-regeringen, som var meget ked af den. Det var, hvad det andet flertal med de tre arbejderpartier kunne finde ud af at lave. Vi fik denne her ordning, og det var man enormt stolt af. Man triumferede. Prøv at læse debatten fra dengang; det er til at dø af grin over i forhold til, hvad det var for en ordning, man fik lavet.

Der er ikke bare ingen indberetningspligt, det er sådan, at disse repræsentanter ikke må indberette, heller ikke når de oplever, at der sker ting, der er i strid med det ene og det andet. De må ikke indberette. Det var det, der skete med Universalbanken, det har vi tidligere industriminister – dengang hed det